

meget omtvistede Spørgsmaal om Vaadffiskeriet kan jeg henholde mig til de tidligere ærede Lædere, navnlig det ærede Medlem for Præstø Amt's 3die Valgkreds (Leth) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds (Holstein), og jeg skal kun med Hensyn til Fiskeriet i andre Fjorde end Limfjorden, der har været omtalt af endel andre Lædere, bemærke, at ligesom der ved Limfjorden i § 27 er fastsat en hel Række Indvige og Kroge af den store Fjord, for hvilke særlige Bestemmelser skulle gjælde, saaledes vilde det være naturligt, at man ikke fastsætter under Et, at i samtlige øvrige Fjorde, Bige og andre lignende Indskæringer af Havet faaet som i de smallere Sunde, skal Det og Hint være forbudt, men at man affatter en lignende Fortegnelse over Kroge, Indvige og Snevringer i det Hele, for hvilke større Indskrænkninger bør gjælde, og til Gjengjæld udvider Friheden for de øvrige Dele af Farvandet omkring i Limfjorden samt de øvrige Fjorde. Det er bekendt, at vore Fjorde ere af meget forskjellig Beskaffenhed; for at nævne et Par Exempler er Veile Fjord et aabent Hav, men Mariager Fjord er en Indvig, og lignende Forhold vilde kunne paavises med Hensyn til de enkelte Dele af de forskjellige Fjorde og Sunde. Jeg kan ikke Andet end beklage, at hverken Kommissionen eller Regjeringen har fundet det fornødent at paatage sig et lignende Arbejde for alle de øvrige Fjordes Bedkommende, som de have gjort med Hensyn til Limfjorden. Det, som findes i § 27, er jo yderligere blevet anerkjendt fra de Rigsdagsmænds Side, som have nærmere Kjendskab dertil, om de end kunde have haat Indvendinger derimod, og jeg antager ikke, at Loven overhovedet bør udkomme, medmindre et lignende Arbejde bliver gjort for de øvrige Fjordes og Sundes Bedkommende. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg tror, at det paa Sagens nuværende Standpunkt ikke er tjenligt at gaa ind paa Enkelthederne, hvortil der jo ellers i mange Henseender turde være rig Anledning.

Indenrigsministeren (Steel): Ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag har Regjeringen bestræbt sig for at give Regler, der kunne sikke imod en Forringelse af Fiskebestanden i vore Farvande og som Følge deraf en Forringelse i Erhvervsindtagterne for Fiskerbefolkningen, og samtidig under Hensyn dertil tillade den størst mulige Frihed for alle Landets Beboere til at udøve Fiskeri paa dansk Søterritorium, en Frihed, der er hjemlet ved den gjældende Lovgivning, og som er i god Overensstemmelse med vor Lovgivnings Principer paa andre Næringsomraader. Som Følge deraf har Regjeringen paa den ene Side fundet det nødvendigt rent at forbyde eller dog at begrænse Brugen af saadanne Redstaber, som man har anset for skadelige for Fiskeriet,

og med Hensyn til alle Redstaber at sætte visse Regler for deres Indretning og for Tiden for deres Benyttelse; men man har paa den anden Side søgt faa meget som muligt at sikre alle Landets Beboere den naturlige Ret til Udøvelsen af Fiskeri overalt, og har derfor ikke kunnet gaa ind paa de Indskrænkninger med Hensyn til Fjordenes Afslutning, som foreslaas af Kommissionen, og som har fundet Bifald hos adskillige ærede Lædere her i Salen. Det har ikke kunnet være Andet, end at et Emne, der berører saa mange særlige Interesser, har fremkaldt megen Bevægelse i den Befolkning, hvis Interesser det angaar, og der er saaledes Udtaleser paa offentlige Møder og er sket Henvendelser gennem en Mængde Adresser hertil Rigsdagen, hvis Indhold har været yderst forskjelligt, idet man harillet de mest forskjellige Forbringinger. De forskjellige Ønsker, der ere udtalte i disse Adresser, have tilbøielig fundet deres Talsmænd her i Thinget, og ligesom der er nogle, der mene, at man er gaaet for vidt i de begrænsende Bestemmelser for Benyttelsen af Redstaber, have Andre ment, at man ikke er gaaet vidt nok, idet man ikke har foreslaaet Begrænsninger, hvor de burde være, nemlig ved Afslutning af Fjordene. Det er saaledes Tilfældet, at de forskjellige Interesser ere repræsenterede baade i og udenfor Thinget. — Jeg skal nu forsøge at besvare nogle af de Udtaleser, der ere stete i Anledning af Lovforslaget. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 3die Valgkreds (Leth) paaklagede, at Udtrykket „dansk Søterritorium“ ikke var tilstrækkelig tydeligt eller fyldestgjørende, og deri kan jeg gjerne give ham Ret. Det har hidtil ikke været muligt at faae en tilstrækkelig Definition paa, hvad „dansk Søterritorium“ er; der har til forskjellige Tider, paa forskjellige Steder og mellem forskjellige Nationer været pleiet internationale Forhandlingee for at komme til en Afgjørelse af, hvad et Lands Søterritorium er, men disse have aldrig ledet til et endeligt Resultat. Det vilde saaledes ikke kunne hjælpe noget, om vi fastsatte for Danmarks Bedkommende, at vort Søterritorium er dette eller hint; thi det vilde naturligvis ikke have nogen Vægt lige overfor den fremmede Stat, som ikke vilde godkjenne det. Det er en Ting, som maa staa hen uafgjort indtil videre, og som man selvfølgelig vil se at faae afgjort ad traktatmæssig Vej; men ved en ensidig Bestemmelse at fastsætte, hvad dansk Søterritorium er, vilde ikke lede til Noget. Ganste vist kunde det have sin Betydning i en anden Henseende, om man kunde bestemme Søterritoriet, nemlig med Hensyn til, hvad der skulde gjælde for de danske Underfaatter. En saadan Afslutning har man imidlertid hidtil ikke tænkt sig, men vi have her en sædvansmæssig fra gammel Tid af hidrørende Bestemmelse i saa Henseende, idet man nemlig antager, at det danske Søterritorium strækker sig en Sømil ud fra Kysten. Det er dette, som er den